

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobkyně: **N.T.N.**, nar..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupené Mgr. Ilonou Sedlákovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, poštovní schránka 155/SO, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2012, č. j. MV-19197-5/SO-2012,**

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2012, č. j. MV-19197-5/SO-2012, se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a** nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 8.808 Kč k rukám zástupkyně žalobkyně, Mgr. Ilony Sedlákové, advokátky se sídlem Příkop 8, Brno, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. **Žalobkyni s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za podaný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni k rukám zástupkyně žalobkyně, Mgr. Ilony Sedlákové, advokátky se sídlem Příkop 8, Brno, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo jako opožděné zamítnuto její odvolání směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo „ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 4. 2011, č. j. OAM-09167-7/DP-2011. Tímto rozhodnutím ministerstvo vnitra podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“), zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

I. Obsah žaloby

Žalobkyně v podané žalobě namítá nezákonnost vydaného rozhodnutí žalované, neboť má za to, že odvolání bylo podáno řádně a včas. V této souvislosti žalobkyně poukazuje na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaná ve vztahu k otázce doručování usnesení o zastavení řízení a pobytu žalobkyně mimo území České republiky uvádí následující: „*Tuto námitku neshledala Komise důvodnou, jelikož spisovým materiálem je vyvrácena pravdivost tvrzení strýce účastnice řízení. Jelikož v době, kdy účastnice řízení měla pobývat na území Německa (23. 4. 2011 – 28. 5. 2011), jí byl do cestovního dokladu vylepen překlenovací vízový štítek (5. 5. 2011) a podepsala v Praze plnou moc opravňující pana P. D. H. k doložení dokladů do žádosti (12. 5. 2011). Nadto pokud účastnice řízení podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, bylo v jejím zájmu zdržovat se na adrese hlášeného pobytu, aby byla schopna reagovat na případné výzvy správního orgánu, tedy poskytovat potřebnou součinnost*“.

Žalobkyně se domnívá, že shora uvedené závěry žalovaná učinila bez toho, aniž by dostatečně zjistila skutkový stav věci. Pokud žalovaná v předcházejícím správním řízení dospěla ke zjištění, že žalobkyně se dne 5. 5. 2011 a dne 12. 5. 2011 nacházela v Praze, měla jí být dána možnost se k těmto skutečnostem vyjádřit a uvést, zda se v těchto dnech skutečně osobně nacházela v České republice nebo mimo území. Tuto možnost však žalobkyně nedostala, přičemž se nemohla vyjádřit ani k provedení dokazování, ani k podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí.

Pokud žalovaná přesto dospěla k závěru, že odvolání bylo podáno opožděně, měla dle názoru žalobkyně podle § 92 správního řádu z moci úřední zahájit přezkumné řízení, neboť prvostupňové rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno v rozporu se zákonem. Ve výzvě k odstranění vad podané žádosti (předcházející vydání usnesení o zastavení řízení) byla žalobkyně vyzvána k doložení přehledu o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné za rok 2009. Prvostupňové rozhodnutí o zastavení řízení však bylo odůvodněno nedoložením dokladu OSSZ o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení, k čemuž ovšem žalobkyně nebyla vyzvána. Nepředložení tohoto dokladu tedy nemohlo být zákonným

důvodem pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobkyně dále namítá, že žalovaná v odvolacím řízení několikanásobně překročila zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, a tato nezákonná nečinnost by se proto neměla k tíži žalobkyně započítávat do lhůty podle § 96 odst. 1 správního řádu.

Žalobkyně dále upozorňuje, že spolu s odvoláním podala žádost o prominutí zmeškání úkonu a navrácení v předešlý stav ve smyslu § 41 správního řádu, o této žádosti však žalovaná dosud nerozhodla. Ze všech výše uvedených důvodů proto žalobkyně navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalobkyně rovněž požádala o přiznání odkladného účinku žalobě. V žalobě uvedla, že v České republice žije ve společné domácnosti se svým druhem Ch. V. T. (nar...), který pracuje jako dělník a v současnosti žalobkyni živí, neboť ona sama díky problémům s prodloužením pobytu musela výdělečnou činnost ukončit. Nepřiznání odkladného účinku by tak pro ni znamenalo újmu spočívající ve vycestování a oddělení od druhu, který ji v současnosti musí živit. V průběhu soudního řízení žalobkyně doplnila svou žalobu předložením ověřené kopie oddacího listu, z něhož vyplývá, že se v České republice provdala za svého dlouholetého přítele Ch. V. T.

II. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná se ve svém vyjádření k žalobě neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že by v předcházejícím řízení prováděla dokazování, pokud jde o otázku zákonnosti a správnosti doručování usnesení o zastavení řízení. Žalovaná vycházela pouze z obsahu spisového materiálu, s nímž byla žalobkyně dne 8. 7. 2011 seznámena. Jak spisový materiál, tak informace zjištěné z cizineckého informačního systému vyvracejí pravdivost tvrzení strýce žalobkyně, podle kterého měla žalobkyně v době doručování pobývat mimo území České republiky. Žalovaná v této souvislosti poukazuje na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí a uzavírá, že usnesení o zastavení řízení bylo doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu desátým dnem ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, tj. dne 9. 5. 2011, přičemž následující den (10. 5. 2011) byla zásilka vhozena do domovní schránky žalobkyně. Lhůta pro podání odvolání tak uplynula dne 24. 5. 2011, a pokud bylo odvolání podáno až dne 8. 8. 2011, bylo podáno opožděně.

Pokud se jedná o námitky žalobkyně týkající se aplikace správního řádu, žalovaná trvá na argumentaci obsažené jak v rozhodnutí o zamítnutí opožděného odvolání, tak ve vyrozumění o neshledání důvodů pro zahájení přezkumného řízení. Žalobkyně byla výzvou ze dne 4. 2. 2011 vyzvána k doložení přehledu o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné za rok 2009, a přestože ministerstvo vnitra použilo pro označení dokladu prokazujícího prostředky k pobytu odlišnou terminologii, nebylo možno výzvu pokládat za nesrozumitelnou. Na tento závěr lze usuzovat i z toho, že žalobkyně sama doklad o výši zaplaceného pojistného společně s žádostí předložila, pouze za jiné období, než které bylo k projednání žádosti relevantní.

Namítá-li žalobkyně, že žalovaná v daném případě několikanásobně překročila lhůtu k vydání rozhodnutí, a proto by se tato doba neměla započítávat do lhůty pro zahájení přezkumného řízení, žalovaná poukazuje na skutečnost, že důvodem pro nevyhovění podnětu k zahájení přezkumného řízení nebyla doba, která uplynula od právní moci rozhodnutí o odvolání, ale shledání jeho nedůvodnosti. Žalovaná dále připomíná, že v dané věci žalobkyně uplatnila opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu, kterému však nebylo vyhověno.

K námitce žalobkyně vztahující se k jí podané žádosti o prominutí zmeškání úkonu (zde podaného odvolání) žalovaná upozorňuje, že o této žádosti nebyla povinna, ani oprávněna rozhodnout, neboť podle ustanovení § 41 odst. 6 správního řádu o prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. Vzhledem k tomu, že žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání byla podána spolu s odvoláním, tedy v době, kdy řízení vedl správní orgán prvního stupně, byl jako jediný oprávněn o této žádosti rozhodnout. Žalobkyně přitom rozhodnutí o své žádosti žádným způsobem neurgovala, naopak podnětem k provedení přezkumného řízení sama připustila, že odvolání podané proti usnesení o zastavení správního řízení je opožděné. Žalovaná se proto v plném rozsahu ztotožňuje s právním názorem správního orgánu prvního stupně a navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti podané žaloby:

Žalobkyně podala dne 26. 1. 2011 na ministerstvo vnitra žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Jelikož k žádosti nebyly doloženy veškeré zákonem požadované náležitosti, byla žalobkyně výzvou ze dne 4. 2. 2011 vyzvána k doložení chybějících dokladů, a to dokladu o zajištění ubytování, daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2009 a přehledu o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné za rok 2009. Na tuto výzvu žalobkyně reagovala tak, že ministerstvu vnitra doložila doklad o zajištění ubytování a dále daňové přiznání za rok 2009.

Usnesením ministerstva vnitra ze dne 18. 4. 2011, č. j. OAM-09167-7/DP-2011, bylo řízení o předmětné žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno s odůvodněním, že žalobkyně nedoložila doklad okresní správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení. Toto usnesení bylo žalobkyni zasláno na adresu uvedenou v podané žádosti a doručeno fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 9. 5. 2011.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 8. 8. 2011 odvolání spojené s žádostí o navrácení v předešlý stav. Ve vztahu k žádosti o navrácení v předešlý stav uvedla, že prvostupňové rozhodnutí ministerstva vnitra o zastavení řízení nabylo právní moci dne 25. 5. 2011. O skutečnosti, že řízení o žádosti bylo zastaveno, se přitom žalobkyně dozvěděla

až dne 26. 7. 2011 od svého zástupce, který nahlédl do spisového materiálu, a téhož dne mu sdělila, že v době, kdy jí bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno, se nacházela mimo území České republiky. Žalobkyně poukázala na znění § 41 správního řádu, podle kterého účastník řízení může požádat o prominutí zmeškání úkonu do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit, přičemž s touto žádostí je třeba spojit zmeškaný úkon. Žalobkyně se domnívala, že v jejím případě jsou naplněny podmínky uvedené v citovaném ustanovení. Správnímu orgánu předložila prohlášení pana L. V. D., nar..., které mělo prokazovat její tvrzení, že se v období od 23. 4. 2011 do 28. 5. 2011 nacházela mimo území České republiky. V této souvislosti zároveň žalobkyně dle § 41 odst. 3 správního řádu požádala správní orgán, aby byl žádosti o prominutí zmeškání úkonu přiznán odkladný účinek, neboť jí hrozí vážná újma spočívající v tom, že se na území České republiky ocitne bez platného povolení k pobytu, aniž by v té době bylo rozhodnuto o její žádosti o prominutí zmeškání úkonu a v návaznosti na to o podaném odvolání.

Pokud se jedná o samotné odvolací důvody, žalobkyně namítala, že řízení bylo zastaveno a žádost zamítnuta toliko z důvodu, že žalobkyně správnímu orgánu prvního stupně nepředložila doklad příslušné okresní správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného. Tento doklad však nepatří mezi zákonné náležitosti žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 7 téhož zákona. Vzhledem k tomu, že zákon o pobytu cizinců předmětné potvrzení OSSZ nevyžaduje jako povinnou náležitost, bylo dle názoru žalobkyně na místě, aby správní orgán postupoval v souladu s ustanovením § 50 odst. 2 správního řádu a sám si požadovaný doklad od OSSZ vyžádal. Závěrem žalobkyně upozornila, aby v případě, kdy odvolací správní orgán i přes v odvolání namítané skutečnosti posoudí odvolání jako opožděné, postupoval podle § 92 odst. 1 správního řádu a podané odvolání vyhodnotil jako podnět k zahájení přezkumného řízení. V doplnění odvolání pak žalobkyně poukázala na zachování lhůty pro podání odvolání také z důvodu pochybení správního orgánu při doručování prvostupňového správního rozhodnutí.

Žalovaná podané odvolání rozhodnutím ze dne 18. 4. 2012, č. j. MV-19197-5/SO-2012, jako opožděné zamítla. Námitku žalobkyně, že se v době vydání a doručování prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení nenacházela na území České republiky, neshledala důvodnou. V této souvislosti uvedla, že pravdivost tvrzení strýce žalobkyně, že v době doručování pobývala na území Německa (v období od 23. 4. 2011 do 28. 5. 2011), byla vyvrácena obsahem spisového materiálu, neboť dne 5. 5. 2011 byl žalobkyni do cestovního dokladu vylepen překlenovací štítek a dne 12. 5. 2011 žalobkyně v Praze podepsala plnou moc opravňující pana P. D. H. k doložení dokladů k žádosti. Nadto žalovaná konstatovala, že pokud žalobkyně podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, bylo v jejím zájmu zdržovat se na adrese hlášeného pobytu tak, aby byla schopna reagovat na případné výzvy správního orgánu a poskytovat patřičnou součinnost. K otázce zákonnosti doručování usnesení o zastavení řízení žalovaná uvedla, že součástí spisového materiálu je doklad o doručení předmětného usnesení, z něhož jednoznačně vyplývá, že doručovanou zásilku se žalobkyni nepodařilo doručit, a proto byla ode dne 29. 4. 2011 připravena k vyzvednutí na poštovním úřadě v místě bydliště žalobkyně. Uplynutím desátého dne, tj. dne 9. 5. 2011, došlo k doručení předmětné zásilky fikcí

a následujícího dne 10. 5. 2011 byla doručovaná zásilka vhozena do schránky žalobkyně. Žalovaná neshledala důvodnou ani námitku žalobkyně, že ji ministerstvo vyzvalo k doložení daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2009 a přehledu o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2009, a nikoli dokladu o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti. Dle názoru žalované z výzvy jednoznačně vyplývá, že žalobkyně byla k doložení příslušného dokladu vyzvána, přestože ministerstvo použilo pro označení dokladu odlišnou terminologii. Na správnost uvedeného závěru lze usuzovat také ze skutečnosti, že již na počátku žalobkyně ke své žádosti doložila doklad o výši zaplaceného pojistného, avšak za jiné období, než které bylo pro projednání žádosti relevantní. Žalobkyni tak bylo známo, k doložení jakého dokladu byla vyzvána. Žalovaná proto uzavřela, že ministerstvo vnitra postupovalo v souladu se zákonem, pokud správní řízení usnesením zastavilo.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaná souhlasily s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o věci samé bez jednání.

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V posuzované věci se žalobkyně domáhá přezkumu rozhodnutí žalované, kterým bylo jako opožděné zamítnuto její odvolání směřující proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí o zastavení řízení pro neodstranění vad podání ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Z obsahu předloženého správního spisu v této souvislosti vyplynulo, že žalobkyně s podaným odvoláním spojila žádost o navrácení v předešlý stav podle § 41 správního řádu, kterou odůvodnila tím, že v době, kdy jí bylo doručováno prvostupňové usnesení o zastavení řízení (konkrétně v období od 23. 4. 2011 do 28. 5. 2011), se nacházela mimo území České republiky, což doložila prohlášením svého strýce, pana L. V. D. Žalobkyně zároveň požádala o přiznání odkladného účinku žádosti o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 odst. 3 tohoto zákona, kterou taktéž odůvodnila. V podané žalobě pak žalobkyně namítá, že o její žádosti týkající se navrácení v předešlý stav nebylo dosud vůbec rozhodnuto a že žalovaná ve vztahu k této otázce v rozhodnutí o odvolání vyjádřila závěry na podkladě zjištění, s nimiž žalobkyně nebyla dopředu seznámena, k nimž neměla možnost se vyjádřit a reagovat na ně tak, aby mohl být náležitě zjištěn skutkový stav věci.

Podle § 41 odst. 1 správního řádu se navrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Požádat o prominutí zmeškání úkonu může účastník do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn,

uplynul jeden rok (§ 41 odst. 2 správního řádu). Podle odst. 3 tohoto ustanovení může správní orgán žádosti o prominutí zmeškání úkonu přiznat odkladný účinek, pokud podatelí hrozí vážná újma a nevznikne-li přiznáním odkladného účinku újma způsobená dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu převyšující újmu hrozící podatelí.

Správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Zmeškání úkonu nepromine, je-li zjevné, že by újma, která by byla způsobena dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu, převýšila újmu hrozící podatelí. O prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. V případě, že správní orgán promine zmeškaný úkon, doplní řízení ve smyslu úkonu, jehož zmeškání bylo prominuto. Usnesení, kterým správní orgán zmeškání úkonu nepromine, se oznamuje pouze podatelí (§ 41 odst. 4 až 7 správního řádu).

Krajský soud na tomto místě podotýká, že právní úprava podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu za podmínek ustanovení § 41 správního řádu byla v rámci překážek doručování obsažených v § 24 odst. 2 téhož zákona upravena do 30. 6. 2009. S účinností od 1. 7. 2009 správní řád v ustanovení § 24 odst. 2 hovoří nikoli o žádosti o prominutí zmeškání úkonu, ale o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena. Činí tak ovšem nadále za splnění podmínek obsažených v § 41 téhož zákona.

K povaze rozhodnutí vydaného podle § 41 správního řádu se ve své rozhodovací činnosti vyjádřil také Nejvyšší správní soud. Ten již ve svém rozhodnutí ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007 - 49, publikovaném pod č. 1881/2009 Sb. NSS, dospěl k závěru, že rozhodnutí podle § 41 správního řádu je rozhodnutím majícím předběžný charakter ve vztahu ke konečnému posouzení včasnosti samotného odvolání. Předběžnost je přitom nutno vykládat jednak (1) *z hlediska časového*, kdy rozhodnutí o odvolání správní orgán nevydává dříve, než je v řízení postaveno najisto, zda bylo zmeškání lhůty prominuto či nikoli; jednak (2) *jako vzájemnou podmíněnost*, kdy výsledek rozhodnutí dle § 41 správního řádu ve své podstatě předurčuje výsledek konečného rozhodnutí o podaném odvolání.

Po citovaném rozhodnutí následoval rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006 - 54, publikovaný pod č. 1982/2010 Sb., který zformuloval tzv. test rozhodnutí předběžné povahy, spočívající v kumulativním naplnění tří podmínek, a to podmínky *časové* (rozhodnutí musí předcházet rozhodnutí konečnému, na jehož vydání má osoba dotčená předběžným rozhodnutím nárok), podmínky *věcné* (věcná souvislost a vázanost mezi rozhodnutími, zohlednění obsahu předběžného rozhodnutí v rozhodnutí konečném) a podmínky *osobní* (adresátem konečného rozhodnutí je stejná osoba jako osoba dotčená rozhodnutím předběžné povahy).

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že žalovaná byla povinna s rozhodnutím o odvolání vyčkat až do chvíle, kdy rozhodnutí podle § 24 odst. 2 správního řádu, za podmínek dle § 41 téhož zákona, nabude právní moci, a tedy bude postaveno na jisto, zda odvolání má být jako opožděné zamítnuto, nebo zda má (v závislosti na výsledku posouzení žádosti o navrácení v předešlý stav) dojít k jeho věcnému přezkumu. Pokud žalovaná v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že ve smyslu § 41 odst. 6 správního řádu již nebyla oprávněna o podané žádosti

rozhodnout, krajský soud uvádí, že žalované nic nebránilo vrátit spisový materiál zpět správnímu orgánu prvního stupně k rozhodnutí o podané žádosti a vyčkat jeho výsledku, příp. výsledku následného odvolacího řízení, pokud by proti rozhodnutí bylo podáno odvolání, tj. v intencích shora citované judikatury správních soudů vyčkat, až bude o žádosti žalobkyně pravomocně rozhodnuto. Mělo se tak stát tím spíše, že žalobkyně spojila svou žádost o navrácení v předešlý stav s návrhem na přiznání odkladného účinku ve smyslu § 41 odst. 3 správního řádu.

Přistoupila-li tedy žalovaná k rozhodnutí o podaném odvolání bez toho, aniž by předtím vyčkala pravomocného rozhodnutí o žádosti žalobkyně dle § 24 odst. 2 správního řádu, ve spojení s § 41 téhož zákona, a navíc postupovala tak, že se s důvody, pro které žalobkyně žádala o navrácení v předešlý stav, sama vypořádala ve svém rozhodnutí, kterým odvolání jako opožděné zamítla, zatížila své řízení i vydané rozhodnutí vadou mající vliv na jeho zákonnost. Žalobkyně se v důsledku shora popsání postupu žalované dozvěděla o tom, jak byly vypořádány a posouzeny důvody, pro které žádala navrácení v předešlý stav, až z konečného rozhodnutí o odvolání, čímž došlo nejen k porušení zásady dvojinstančnosti řízení, ale také k nemožnosti žalobkyně vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke zjištěným skutečnostem a k podkladům vydaného rozhodnutí. Žalobkyni tak nebylo umožněno reagovat na v rozhodnutí obsažená zjištění žalované a v návaznosti na to uplatnit ve smyslu § 36 odst. 1 správního řádu další důkazy či návrhy tak, aby (jak namítala) rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci.

Krajský soud tak uzavírá, že žalobkyně nejenže nebyla před vydáním rozhodnutí seznámena se zjištěními a podklady pro vydání rozhodnutí, ale zejména jí byla upřena možnost bránit se proti nim v řádném odvolacím řízení tehdy, pokud by o žádosti bylo náležitě rozhodnuto. V této souvislosti nemůže obstát poukaz žalované na skutečnost, že žalobkyně byla s obsahem spisového materiálu seznámena prostřednictvím svého zástupce dne 8. 7. 2011. Až na základě tohoto nahlédnutí do spisu totiž bylo žalobkyní podáno odvolání spojené právě s žádostí o navrácení v předešlý stav dle § 41 správního řádu. Ve vztahu k takto uplatněným žalobním námitkám proto krajský soud shledal žalobu důvodnou.

Pokud se jedná o námitky žalobkyně, jimiž je zpochybňována zákonnost vydané výzvy ministerstva vnitra k odstranění vad žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu co do předložení příslušného dokladu okresní správy sociálního zabezpečení za rok 2009, krajský soud k těmto námitkám uvádí, že předmětem přezkumu v projednávané věci mohla být s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí toliko otázka včasnosti podaného odvolání a otázka zákonnosti rozhodnutí žalované, kterým bylo odvolání žalobkyně jako opožděné zamítnuto. Až od výsledku posouzení otázky včasnosti podaného odvolání se následně odvíjí možnost meritorního přezkumu odvoláním napadeného rozhodnutí. Pokud tedy žalobkyně v podané žalobě zpochybňuje obsah výzvy k odstranění vad podání ve vztahu k doplnění zákonem stanovených náležitostí žádosti (zde doplnění přehledu o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné za rok 2009 dle výzvy ministerstva vnitra oproti dokladu o zaplacené výši pojistného dle odůvodnění jím vydaného rozhodnutí), tyto námitky by krajský soud mohl věcně přezkoumat toliko v situaci, pokud by odvolání žalobkyně bylo posouzeno jako přípustné, a tedy by byl otevřen meritorní přezkum zákonnosti prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení pro neodstranění vad podání dle

§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. I v tomto ohledu se tedy žalovaná dle krajského soudu dopustila v předcházejícím řízení pochybení, pokud na straně jedné odvolání žalobkyně jako opožděné zamítla, zároveň však posoudila zákonnost vydaného prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení a meritorně přezkoumala námitky žalobkyně týkající se obsahu výzvy k odstranění vad podání.

V. Závěr a náklady řízení

S ohledem na výše uvedené vady řízení proto krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem krajského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 5.808 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu advokátky Mgr. Ilony Sedlákové za zastupování za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 4.200 Kč (2 x 2.100 Kč) a dále náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč). Vzhledem k tomu, že zástupkyně žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku odpovídající dani z přidané hodnoty. Ke splnění povinnosti byla žalované stanovena přiměřená lhůta.

Krajský soud závěrem uvádí, že s ohledem na rozhodnutí o věci samé již samostatně nerozhodoval o žádosti žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě. Z tohoto důvodu proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč, a to z účtu Krajského soudu v Plzni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně, Mgr. Ilony Sedlákové, advokátky se sídlem Příkop 8, Brno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu je možno získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 6. února 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová